

at sige at Den, der nuh. er traadt ud af et Ministerium, kun næver Tillid til sig selv og det Cabinet, hvoraf han har været Medlem, og den ærede Minister tilføiede, at han kunde meget godt forstaae dette, og fandt, at det var fuldkommen i sin Orden, at en saadan Mand angriber sine Eftertrædere for igjen at komme ind i sin tidligere Stilling; men jeg vil dog sige den ærede Minister, at idet han giver Tilladelse til, og finder det rigtigt at have denne Mening om Andre, saa tillader han jo derved Andre at have samme Mening om ham selv; imidlertid giver denne hans Tilladelse Ingen Ret til at have en saadan Mening om nogen Anden, og jeg skal for mit Bedkommende sige ham, at jeg har været saa langt fra at ville angribe ham eller den nærværende Regjering, for om muligt at blive dens Eftertræder, at jeg tværtom anseer det for en patriotisk Pligt i dette Dødsblik at rydde enhver Hindring af Veien, der kan være tilstede for det nuværende Ministerium til frit at kunne værne om Kongens og Landets Uafhængighed overfor de Farer, der muligviis kunne true. Der er i Europa en almindelig udbredt Tro paa, at Politikere af den Skole, hvortil den ærede Minister og hans Colleger høre, ikke ere istand til at føre et Lands Anliggender heldigt frem under vanskelige Forhold; denne Tro er rodfæstet baade i Frankrig og Tydsland og er begrundet paa Erfaring; men der er jo ingen Regel uden Undtagelse, og det kan derfor være, at denne Tro ikke er berettiget for Danmarks Bedkommende; og derfor gjentager jeg, at jeg anseer det for en patriotisk Pligt at lade det nuværende Ministerium have fuld Frihed til at bevise, at naar man antager noget Saadant om dem, tager man feil.

Formanden: Jeg vil kun til hvad den sidste ærede Taler i sit Foredrag berørte om Regjeringens Forhold med Hensyn til Frugtbargjøvelsen af Statens Kassebeholdning bemærke, at dette ikke egentlig vedrører denne Sag. Jeg antager, at den ærede Minister, der har begjæret Ordet, vil gjøre en Bemærkning i den Anledning og skal ogsaa give den ærede Minister Ordet for at svare derpaa; men jeg maa dog ønske, at

der ikke udbifker sig videre Discussion om dette udenfor Sagen liggende Punkt.

Bligen-Finecke: Jeg maa bemærke, at jeg ikke har talt om Statens Kassebeholdning.

Formanden: Om Statens Midler i al Fald.

Indenrigsministeren: Jeg veed ikke, om det er rigtigt, hvad den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, bemærkede, at det skulde være en almindelig udbredt Mening i Tydsland og Frankrig, at Mænd af den Skole, hvortil jeg hører, ikke skulde være skikkede til at sidde ved Statens Roer; kun det tør jeg sige, og jeg haaber, at den ærede Rigsdagsmand vil indbrømme det, at hvis det er saa, da er den samme Mening i en endnu langt højere Grad tilstede om Mændene af den Skole, hvortil han maa regnes. Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand ikke behøver i den Henseende at indskrænke sig til Tydsland og Frankrig, men kan reise langt videre omkring i Europa og finde den Mening fuldkommen bestræket. Den ærede Rigsdagsmand vil ikke angribe, siger han, Regjeringen, „tværtom“ — „tværtom“, det er ikke Dansk — men jeg veed ikke, om Udtrykket skulde antyde en Nuance i Tanken. Han vil ei heller fortælle sine „Eftertrædere“ — det er heller ikke Dansk, men jeg veed ikke, om ogsaa dette Ord skulde maaskee antyde en Nuance i Tanken. Jeg vil tillade mig at oversætte, hvad den ærede Rigsdagsmand har sagt, saaledes, at han istedetfor at angribe, tværtimod vil understøtte sine Efterfølgere i Ministeriet. Men jeg maa da ligeledes tillade mig at udtale, at det virkelig forekommer mig, at han gjør Sit til i Gjeringingen at modarbejde det, som han saa smukt udtaler at være hans Hensigt. Det er ganske vist, at man havde al Grund til at vente, at netop den ærede Rigsdagsmand vilde støtte det nærværende Cabinet; thi dette Cabinet har ikke gjort Noget for at komme i Besiddelse af Regjeringens Tøiler. Jeg navnlig har ikke lagt den forrige Regjering nogen som helst Hindring